

nec verò mari solùm candidior lacus est, verùm etiam fluuiis. Vnde pictores flumina pallida, mare cæruleum, lacum candidum pingere non ineptè concuuerunt. An quia per aquam bibi idoneam visus penetrare facilè potest : aerem versus reflectitur : è mari autem nec sursum reflecti potest , quoniam leuis aqua non est, & deorsum progrediens fugitur : itaque fit vt mare nigrum esse videatur. At qui mari, quod lacum simulat, pars dulcis per summa innatat: falsa verò in imo est. Quã ob rem quod id penetrare aspectus nequit, sed ad lucem reflectitur, albedinem per summa ostendit. 7 Cur mare minus quàm aqua bibi idonea frigidum est, omnèsque falsi humores non vt dulces frigidj sunt? Vtut quòd mare spissius, & corpulentius est: tale autem quodque minus refrigerari potest: sicut etiam amplius incalescere aptum est, quippe quòd calorem feruare suam ob densitatem melius possit. An quia mare pinguis est, quocirca flammam æquè extinguere, atque cæteræ aquæ, nõ potest: calidius autem, quod pinguis est. An quoniam multum terræ in se continet, propterea siccius est: quod autem siccius, idem calidius est. 8 Cur mare perspectius, & dilucidius est, quàm aqua potui idonea, cum crassius sit? dulcis enim, falsa tenuior est. An tenuitas causa non est, cur mare dilucidius sit, sed directi meatus id faciunt, quos cum plurimos, tum amplissimos continet : ergo illa potui idonea spissa ex tenuitate fuerunt partium est, falsa amplioribus interstitiis inanit. An quia purius, & syncrētus est: terra enim nulla in eo permanet : arena suo pondere delapsa, in imum subsidet. At humor dulcis mistus cum terra est, quæ interueniens facit, vt citò perturbetur. 9 Cur persflante Aquilone mare perspectius, atque translucidius sit, quàm Austro, An quia mare, cum serenum est, colore trahere sibi affolet : inest enim aliquid pinguis in succo falso. Indicium, quòd die tepidior oleosum quiddam fecerni videmus. Ergo tranquillo, tepidiorique mari succus iste sua leuitate per summa panditur : quòd Aquilone fieri minus potest causa frigoris. Est autem aqua translucidior, quàm oleum : id enim colore obducitur. Aqua verò expers coloris visu obuia, apertiore sui præstat suspecti onem. 10 Qua de causis qui mari se lauerint, ocyus resicentur, cum mare grauius sit, quàm aqua dulcis? An quia crassius, & terrosius est: ergo cum parum humoris habeat, merito siccati potest celerius.

A αἰ ἢ λίμνη, διδυμώτεροι τῆς θαλάσσης καὶ τῶν ποταμῶν. γράφοισι γινώοι γράφοις, ὅτι ἄλλο ποταμῶν, ὡς χροῖς τῶν ἢ θαλάσσης, κυανέων· ἢ ὅτι δια μῶν τῶν ποταμῶν, διέρχεται ταχὺ ἢ ὄψις, καὶ ἰκὲ ἀνακλάται πρὸς τὸν ἀέρα· ὁπότε δὲ τῆς θαλάσσης, οὗ· οὗτ' αἰὼ ἀνακλάται, δια τὸ μὴ εἶναι τῆς τοῦ ὕδατος κρῖτου ἢ ὁποῦ κρῖται βαδίζουσα· δι' ὃ μέλαινα φαίνεται·

B ἐν δὲ τοῖς λιμνῶδεσιν, ὅτι πολλῆς ὄντος τῆς ποτίμου κρῖτου δὲ τῆς αἰμωροῦ, οὐ διέρχεται, ἀλλ' ἀνακλάται πρὸς τὴν αὐγλῆν· δι' ὃ φαίνεται λευκὴ ἢ ὅτι φαίνεται αὐτῆς. ζ Διὰ τί ἢ θαλάσσια, τῆς ποτίμου ὕδατος ἢ πῶν ψυχρὰ καὶ τὰ ἀλυκῆ, τῶν γλυκῶν· πότερον ὅτι πυκνότερον ἢ θαλάσσια, καὶ μᾶλλον σπῆμασται ἢ τοιαῦτα, ἢ πῶν ψυχρὰ, ὡς ὅτι καὶ θερμάνει μᾶλλον. στυκτικώτερον γὰρ τῆς θερμῶς δια τῆς πυκνότητος. ἢ ὅτι λεπρωτέρον ἢ θαλάσσια, διὸ καὶ οὐ σβέννισσι τῆς φλόγας· ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι τῶν δῆλων. τὸ δὲ λεπρωτέρον, θερμώτερον. ἢ ὅτι γῆς πολὺ ἔχει· ὡς ἐξηροτέρον τὸ δὲ ξηροτέρον, θερμώτερον. ἢ διὰ τί ἢ θαλάσσια ὀδοντοτέρον τῆς ποτίμου, παχυτέρον οὖσα· λεπτότερον γὰρ τὸ πόσιμον τῆς αἰμωροῦ. ἢ οὐ τὸ λεπτὸν αἶπρον, ἀλλ' ὀδοντοτέρον·

D τῶν πόσιμον πλείω καὶ μέγιστον εἰσι, τὸ ἄλλο οὐκ ὀδοντο, πυκνὸν δια λεπτομέρειαν ὅτι τὸ δὲ αἰμωροῦ, μὲν ἄλλα ἔχει τὰ διάκονα. ἢ ὅτι κραιφατέρον ἢ θαλάσσια· γῆ ἄλλ' γὰρ ἰκὲ ἔστιν. ἢ δὲ αἶμος, βαρεῖα οὖσα, ὕψιστά· τὰ ἢ πόσιμα, γῶδιν· αὐτῆ δὲ, ἐν τῶ μεταξὺ φερουμένη, ἀναδουλοῦται ταχὺ. ζ Διὰ τί ἐν τοῖς βορείοις ὀδοντοτέρον ἢ θαλάσσια, ἢ ἐν τοῖς νοτίοις; ἢ ὅτι ἐν τῇ γαλιῶν χερσῶν ἔχει ἢ θαλάσσια· ζε ταρὸν γὰρ ἔνεστι ἐν τῶ αἰμωροῦ χροῦ. σημεῖον δὲ ἐκρίνεται γὰρ ἔλαιον ἐν τῆς ἀλείψης. ὀδοντο οὐκ οὖσις, ἢ ἀλειονότερον τῆς θαλάσσης δια κορυφότητος, ἔπειτα δὲ αἰὼ ὁ τοιοῦτος χροῖς. τοῖς δὲ βορείοις, ἢ πῶν, δια [τὸ] ψυχρὸς. ἔστι δὲ τὸ ὕδαρ ὀδοντοτέρον τῆς ἔλαιου· τὸ γὰρ ἔλαιον, χερσῶν ἔχει· τὸ δὲ ὕδαρ, ἀχρῶν παρεμφανῶν ἄλλοι, σαφεστέρον ποιεῖ τῶν ἔμφασιν.

E Διὰ τί λυσάμενοι τῇ θαλάσσει, δαῖπρον ξηκρίνονται, βαρυτέρον οὖσα τῶν ποτίμων; ἢ ὅτι παχυτέρον καὶ γῶδιν ἢ θαλάσσια· ἀλλ' ἄλλο οὐκ ἔχουσα τὸ ὕδρον, ξηκρίνεται δαῖπρον.